TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

O ŞİMDİ ÖĞRETMEN

Yazan: Hasan Öztürk - 4 Kasım 2010

Çocukluğumun büyük bir kısmının köyde geçmesinden olsa gerek, köyde yaşamayı ve hayatımın kalan zamanını da köyde değerlendirmeyi hayal etmişimdir hep…

Taşova Öğretmenevi Bahçesinde Milli Eğitim Müdürümüz Ali Rıza Bey ve Şube Müdürü Mehmet Uysal ile böyle bir sohbet anında; "Öğretmenliği özledim. Öğretmeni olmayan bir köyümüz yok mu?" diye sorduğumda, Mehmet Bey: "Sen gitmezsin" deyince "Giderim, neresi olursa olsun" dedim. Bunun üzerine ertesi gün Valilik onayı alındı. Hazırlıklarımı tamamlayıp yolunu dahi bilmediğim köyün yolunu tuttum. Yolu karıştırdığım anlarda Taşova'yı herkesten çok iyi bilen Cesarettin Tuzla'ya telefon edip, ondan yardım alıyordum. Nihayet köye varmıştım. 26 yıllık eğitimci değil de, yeni göreve başlayan stajyer öğretmenin heyecanı vardı yüreğimde … Aynı gün badana yapıp, yerleştim yeni mekânıma. Cami hoparlöründen bütün öğrencilerin okula gelmelerini ve eğitim-öğretimin başlayacağını anons ettirdim.

3 yıl aradan sonra nihayet birileri bana "ÖĞRETMENİM" diye seslenecekti. En çok da bu sesi özlemiştim.

Yeni okulumda hem idareci, hem öğretmen, hem hizmetli görevini üstlenmiştim. Birleştirilmiş sınıflarda eğitim-öğretim yapmak elbette zordu. Önemli olan da zoru başarabilmek değil mi? Bunu başarmalı ve çocuklara iyi bir eğitim vermem gerektiğini de biliyordum.

Bu arada yeni okulumla ilgili eksiklikleri dostlarımla paylaşıyordum. Teneffüste çocukların patlak bir topun peşinde oyun oynadıklarını görünce duygulandım, gözlerim doldu. Hafta sonu Taşova'ya geldim. Durumu anlatınca Tevfik Öztürk 2 tane top verdi. Kullanılmış top ama olsun işimizi görür dedim. Belediye Başkanı Eğitimci Özgür Özdemir ise; eğitim için gerekli materyalleri bana gönderdiğinde çocuklar kadar ben de çok sevinmiştim. Naci Konyar ağabeyim ise; ecza dolabımız için sağlık malzemelerinin eksik olduğunu söylediğimde, anında eksiklerimizi gideriyor ve bana başarılar diliyordu..

Aslan Berber Hocam vasıtasıyla İstanbul'da yaşayan bir iş adamımız (HABAŞ); çocukların ayakkabı numaralarını istiyor, Mustafa Karaismailoğlu ise soba demirini tedarik ediyordu.

23 Nisan Egemenlik ve Çocuk Bayramında bando takımı kurabilmem için gerekli malzemeyi ise; Torunlar Petrol-kuyumculuk adına Ömer Torun; "Nerden alınıyorsa ben tedarik ederim " hocam diyordu…

Apaydın Kırtasiyenin verdiği çok sayıda eğitim materyallerini burada sıralamam mümkün değil…

Dostlarımın okula ve köye sahip çıkması beni daha bir kamçılıyor ve okul için daha çok şeyler yapmaya teşvik ediyordu.

Öğrencilerim; okulda zil olmadığı için derse gireceğimiz zaman hep bir ağızdan "Ders-Ders" diye bağırıyorlardı. Okula hemen bir zil taktırdım. Zil sesini ilk kez duyan öğrencilerim artık "Zil çaldı" diye bağırmaya başlamışlardı.

Kibrit alacak bir bakkalı bile olmayan köyde en önemli avantajım ise her şeyin doğal olmasıydı. Naci Ağabeyimin dediği gibi; öğrencilerim bile doğaldı.

Eğitime ve öğretime aç bir öğrenci kitlesi vardı karşımda. Resmi tatillerde bile "Hadi gidin" diyorum. Gitmek şöyle dursun,

"Ders yapalım" öğretmenim diyorlar.

Bu tür öğrencilerle yıllarca karşılaşmadığım için bende boş geçen zamanımı değerlendirme fırsatı buluyordum..

İkinci haftasında okulumu teftişe gelen müfettişleri bile şaşırtan öğrencilerimle gurur duymaya başlamıştım. İş inada binmişti. Ya çok şey öğrenecekler, ya da ben buradan gidecektim. Kafama koymuştum bir kere……

Naci ağabeyin "Sen bu işi yaparsın" sözü beni buraya öylesine bağlıyordu ki, "Beceremedi de geri döndü" denmesinin beni çok inciteceğini ve bana duyulan güveni boşa çıkaracağını da çok iyi biliyordum. O yüzden kovulana dek bu çocuklarla eğitimi sürdürmeye karar vermiştim.

Bu arada köyde TV yayınlarını iyi seyredebileyim diye Taşova Mobilya sahibi Hüseyin Taşova kardeşimin bana çanak anten ve birde digital receiver göndermesini ise es geçmem mümkün değil.

Ayrıca İdarecilikle ilgili konularda İstanbul'daki müdürüm Adnan Yıldırım ve Uluköy İlköğretim Okulu Müdürü Fatih Ocak ve Ahmet Ulutaş kardeşlerimin yardımlarını da unutmak mümkün mü?

İyi ki varsınız dostlarım.

Eğitim- öğretim, benim ve öğrencilerim için yaptıklarınızı asla unutmayacağım.

Yorum Ekle

Hasan Öztürk